

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט דוד גדעוני

העותרות

1. רפ"ק רינת סבן
2. התנועה למען איכות השלטון בישראל
3. קבוצת ניצבים (ומפכ"לים) בדימוס להגנת המשטרה והדמוקרטיה

נגד

המשיבים

1. השר לביטחון לאומי
2. רב ניצב דניאל לוי, מפכ"ל המשטרה
3. משטרת ישראל
4. היועצת המשפטית לממשלה

החלטה

1. עיינתי בבקשה הדחופה שהגישו העותרות לפי פקודת בזיון בית המשפט (הפקודה או פקודת הבזיון) ובתגובות שהוגשו: תגובת המשיב 1 (השר) ותגובת המשיבה 4 (היועצת המשפטית לממשלה). בשולי תגובת היועצת המשפטית לממשלה הובאה גם עמדת המשיבים 2-3 (המשטרה ומפכ"ל המשטרה) שלפיה הבהירו פעם נוספת כי העותרת 1 (העותרת) ראויה לקידום בדרגה.

2. ביום 9.2.26 ניתן פסק הדין בעתירה שכאן (פסק הדין). בפסק הדין התקבלה העתירה. תוצאת פסק הדין במישור האופרטיבי הייתה כדלקמן:

"נקבע בזה כי על המשיב 1, השר לביטחון לאומי, לאשר את קידום העותרת 1 לדרגת סגן-ניצב, וכי קידום זה יהיה בתוקף מיום 28.4.25 הוא מועד סיום קורס הפור"מ על ידי העותרת. חזקה על המשיב 1 כי יאשר את הקידום בלא דיחוי ובמצב דברים זה לא ראיתי בסיס למתן סעד נוסף או במתכונת רחבה יותר כפי שהתבקש בתשובת המשיבים" (בפסקה 81 לפסק הדין, קו תחתי הוסף).

3. למחרת פסק הדין הגיש השר בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין שבראשה הודיע כי בכוונתו לערער על פסק הדין. הבקשה נדחתה בהחלטה מיום 23.2.26. בהחלטה צוין בין השאר כי ערעור או הודעה על כוונה להגיש ערעור אין בהם כשלעצמם לעכב את הביצוע. עוד נקבע כי עיכוב הביצוע יביא להתמשכות הפגיעה בעותרת 1 (העותרת) שקידומה מעוכב זה למעלה מעשרה חודשים וכי "לא פחות חשוב, עיכוב ביצוע כאמור עלול להעצים את החשש לפגיעה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

באינטרס הציבורי שבעצמאות המשטרה ואת החשש ליצירת אפקט מרתיע על גורמי החקירה".

4. אין מחלוקת כי עד היום, בחלוף למעלה מחודש מעת שניתן פסק הדין, השר טרם פעל לקיימו ולא אישר את קידומה של העותרת בדרגה. השר אף הודיע בתגובתו כי אין בכוונתו לאשר את קידומה של העותרת לדרגת סני"צ קודם למיצוי חלוט של ההליך הערעורי על ההחלטה לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע (ס' 2 לתגובה). לשון אחר: השר החליט שלא למלא אחר פסק הדין בשלב זה ולפרק זמן בלתי ידוע. נכון לעת הזו השר טרם הגיש הליך ערעורי בין על פסק הדין בין על ההחלטה בעניין עיכוב הביצוע.

5. בתגובת השר ובתכתובות שבין ב"כ השר לבין ב"כ העותרות שקדמו להגשת הבקשה (נספח 3/ לבקשה) הועלו מטעם השר טענות שונות.

מהטענות עולה כי לשיטת השר הוא רשאי שלא לקיים את פסק הדין עד שלא ימצא את זכותו לערעור. טענה זו אין לקבל. הגשת הליך ערעורי אין בה כשלעצמה כדי לעכב את הביצוע (תקנה 42 לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים (סדרי דין), התשס"א-2000). ביתר שאת, משנדחתה הבקשה לעיכוב ביצוע אין בכך שבכוונת השר להגיש הליך ערעורי כדי לעכב את הביצוע או כדי להצדיק שלא לקיים את פסק הדין. טענת השר חותרת במהותה תחת ההחלטה שניתנה לדחיית הבקשה לעיכוב ביצוע (זאת, אף בהתעלם מכך שככל שהשר סבר שיש בידו עילה לכך היה עליו לפעול להגשת הליך ערעורי מתאים בלא כל דיחוי, ראו והשוו: ע"א 7285/21 סיידה נ' זוהר ל.י חברה לבניין ויזמות בע"מ בפסקה 14 להחלטת כבוד השופט יי אלרון (25.4.22); הטענות בדבר הימשכות הברוקרטיה להסדרת ייצוג השר בהליך ערעורי הועלו באורח סתמי, בלא כל פירוט ביחס למצב הדברים בהקשר זה או לפעולות שנעשו מצד השר לקידום העניין, ואין בהן כדי לשנות).

טענה נוספת של השר נסמכה על כך שבפסק הדין לא נעתר בית המשפט לסעד החלופי כפי שהתבקש בתגובת היועצת המשפטית לממשלה לעתירה גופה. הסעד החלופי שהתבקש היה לקבוע לכתחילה בפסק הדין שככל שהשר יימנע מלקיים את צו בית המשפט ישתכלל המינוי מכוח ההחלטה השיפוטית עצמה. לטענת השר משסעד זה לא ניתן יש בכך כדי ללמד שבית המשפט לא סבר שקיימת דחיפות בקידום העותרת וממילא אין דחיפות שהשר ימלא אחר פסק הדין קודם לחלוף המועדים להגשת הליך ערעורי. גם טענה זו יש לדחות. סעד נוסף כאמור לא ניתן אך משום שהונח, כפי שצוין במפורש בפסק הדין, כי השר – שהוא רשות מרשויות השלטון הכפוף ככל אזרח לחוק ולשלטון החוק – יאשר את הקידום "בלא דיחוי". לשונו ורוחו של פסק הדין היו ברורים. יש לאשר את קידום הדרגה בלא דיחוי. לא

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

בכדי הוסבר בפסק הדין שצו המורה לשר לאשר את קידום העותרת נדרש "משכיל שיהיה נוסף עלול להעצים את החשש לפגיעה בעצמאות המשטרה ובגורמים האמונים על החקירות" (ראו בפסקה 79 סיפא לפסק הדין). העובדה שהשר הזדרז לפנות בבקשה לעיכוב ביצוע כבר למחרת היום בו ניתן פסק הדין תומכת אף היא בכך שברור היה שיש לקיים את פסק הדין בהקדם, ושם השר חפץ שלא לקיימו הוא נדרש להחלטה שיפוטית שתעכב את הביצוע.

6. התוצאה היא שאין לקבל את טענות השר ואין בפיו הסבר מניח את הדעת או הצדקה לכך שטרם פעל למלא אחר פסק הדין, שלשם כך נדרשת פעולה פשוטה – חתימה על מינוי – שניתן להשלימה בתוך זמן קצר (השר לא חלק על כך; אף לא נטען כי מצב החירום מקים קושי בעניין זה).

7. נראה גם שפרק הזמן שחלף מאז פסק הדין אינו מתיישב עם כוונת פסק הדין עם לשונו ורוחו שלפיה תקודם העותרת בלא דיחוי ובלא שיהוי. "בלא דיחוי" אין פירושו עיכוב של למעלה מחודש ימים. לצד זאת יצוין כי אכן בפסק הדין לא נקבע מועד מדויק, תאריך נקוב, שעד אליו נדרש השר לאשר את קידום הדרגה. אף שהשר לא העלה טענה בעניין זה, הרי שנוכח האמור ואך מחמת הספק שמא פסק הדין אינו ברור וחד משמעי דיו בנוגע למועד לביצועו, אפשר שלא היה מקום ליתן סעדי אכיפה כקבוע בסי' 6(1) לפקודת הביזיון לו נתבקשו כאלה. זאת, בהתאם להלכה הפסוקה שלפיה "הליך הביזיון נחשב הליך אכיפה קיצוני" ו"פסק-הדין או הצו שאת אכיפתו מבקשים צריך להיות ברור וחד-משמעי. אין אוכפים מכוח פקודת הביזיון אלא צווים והחלטות שמובנם ברור ושאינם מאפשרים יותר מפירוש אחד. צו שאינו ברור וחד-משמעי אין רואים בהפרתו משום ביזיון בית-משפט" (רע"א 3888/04 **שרבט נ' שרבט** בפסקאות 9 ו-12 לפסק דינה של כבוד השופטת ע' ארבל (14.12.04)). במצב דברים זה אין צורך להידרש לשאלה אם ניתן לנקוט בהליכים לפי סי' 6 לפקודת הביזיון נגד המדינה על זרועותיה, והשר לא העלה בתגובתו טענות בעניין זה (לסוגיה האמורה ראו למשל, בג"ץ 4293/22 **טעימאת נ' מנהל יחידת הפיקוח במינהל האזרחי** בפסקה 11 לפסק דינו של כבוד השופט ח' כבוב וההפניות שם (21.8.22)).

8. עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שהשר אינו פועל למלא אחר פסק הדין באופן שגורר שיהוי נוסף שאינו עולה בקנה אחד עם הקביעות שבפסק הדין. ההתנהלות מעוררת קושי מיוחד בהינתן שמדובר בנושא משרה שלטונית, שר בממשלה, שעליו מוטלת "חובה כפולה ומכופלת" למלא אחר החלטות שיפוטיות (בג"ץ 2144/20 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' יושב ראש הכנסת** בפסקה 4 להחלטת כבוד הנשיאה א' חיות (25.3.20); בג"ץ 4247/97 **סיעת מר"צ בעיריית ירושלים נ' השר לענייני דתות** בפסקה 6 (15.12.98)). זאת, אף בלא להידרש לטענות העותרות שלפיה התנהלות השר לאחר פסק הדין – שאלה

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

הצטרפה הודעתו כי אין בכוונתו לקדם את העותרת בשלב זה – מהווה המשך ישיר להתנהלות שקדמה לפסק הדין שלגביה נמצא כי היא מעלה חשש ממשי לשיקולים זרים תוך העצמת החשש ליצירת אפקט מרתיע כלפי גורמי החקירה ופגיעה בעצמאות המשטרה.

9. במצב דברים זה יש מקום להבהיר את הוראתו האופרטיבית של פסק הדין באופן שלא יותיר עוד ספק, ככל שהיה כזה, ויביא לביצועו של פסק הדין (להבהרת פסק דין במסגרת הליך לפי פקודת הבזיון, ראו בג"ץ 1711/24 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר המשפטים בפסקה 6 להחלטה וההפניות שם (12.12.24)).

10. נוכח האמור לעיל, בשים לב לזמן שחלף עד כה ולכך שמדובר בפעולה פשוטה שמצריכה אך זמן קצר נקבע כי על השר לאשר את קידומה של העותרת בדרגה וזאת עד ליום 23.3.26. על אף האמור בתגובת השר כי אין בכוונתו לקדם את העותרת ראיתי לקבוע מועד כאמור על מנת לאפשר לשר לפעול כדין ולמלא אחר פסק הדין. לצד זאת, מבלי לגרוע מחובת השר כאמור לעיל, נקבע בזה כי ככל שהשר לא ימלא אחר פסק הדין במועד הנזכר, ישתכלל קידומה של העותרת לדרגת סני"צ מכוח ההחלטה השיפוטית ובתחולה רטרואקטיבית כפי שנקבע בפסק הדין (השר לא העלה בתגובתו טענות קונקרטיות ביחס להוראה משלימה כאמור).

11. השר יישא בהוצאות העותרות ובשכ"ט עורכי דיין בקשר עם הבקשה בסך כולל של 2,500 ₪.

12. החלטה זו ניתנה על יסוד הכתובים, משלא התבקשו ולא ניתנו הסעדים המנויים בפקודת הביזיון (ראו ס' 6(2) לפקודה), משלא נדרש בירור עובדתי, ומשלא התבקש אחרת על ידי מי מהצדדים (ראו והשוו: ה"פ (מחוזי ת"א) 21787-03-14 זורון נ' וינברג החלטת כבוד השופטת ר' רונן בלא דיון (7.5.15)).

13. המזכירות תמציא לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט אדר תשפ"ו, 18 מרץ 2026, בהעדר הצדדים.

**בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים
מנהליים**

עת"מ 25-09-60933 סבן ואח' נ' השר לביטחון לאומי ואח'

תיק חיצוני:

דוד גדעוני, שופט